

A Nyírség Táncgyűttes története

1. rész

A TI UNOKÁITOK VAGYUNK

35 ÉVES A NYÍRSÉG TÁNCGYŰTTES

A Nyírség Táncgyűttes ma az ország egyik legjobb, legsikeresebb és legismertebb amatőr tánccsoportja. 35 éves működése alatt saját maga erejéből, szorgalmából építette fel a ma már „Nyírség Műhely” néven emlegetett pedagógiai rendszert s több együttesből álló művészeti csoportot. A fiatal felnőtteként táncolni kezdő alapító tagok időt, fáradságot nem kímélve járták az országot illetve a határon túli falvakat, hogy csakis a tiszta forrásból sajátíthassák el a magyar néptánc hagyományait, szokásait, s azokat összegyűjtve, felgyűjtve tovább adhassák az utánuk következő generációknak.

A néphagyományok ápolása, őrzése mellett azok színpadra állítása is szerepel az együttes céljai és feladatai között. Nemcsak kitűnő táncosok vannak a csoportban, hanem kinevelődött egy olyan oktatógárda is, akik egyrészt formális keretek között oktatják a néptáncot az alapfokú művészeti iskolákban, valamint középiskolai és főiskolai szinten, másrészt jeles koreográfusokként tevékenykednek a mozgalomban, színházakban és az együttesben egyaránt. Az egykori „botladozó”, Vásárhelyi László folklorista kedves szavaival „*falábúaknak*” nevezett tánccsoport mára a régió és az ország, illetve a néptáncos szakma mindenki által ismert és meghatározó együttese lett. Sikeres szereplői az országos szintű rendezvényeknek és szakmai bemutatóknak, versenyeknek, többszörösen kiválóan minősültek és többszörös KI MIT TUD? - győztesek. Jártak már a világ szinte minden táján, Európán kívül voltak Amerikában, Afrikában és Ázsiában is.

Az együttes elengedhetetlennek tartja az utánpótlás nevelését, ezért több gyermekcsoport is működik a Nyírség szárnyai alatt. Mivel a „kiscsoportok” vezetői az együttes táncosai, alapvető feladatuknak és céljuknak tekintik egy olyan értő, táncos nemzedék kinevelését, akik érdemben folytathatják tovább a „nagygyűttes” munkáját, biztosítva így a generációról generációra történő hagyományozódást és folytonosságot.

Mindehhez megfelelő háttérre van szükség, anyagi, tárgyi és erkölcsi értelemben egyaránt. A városi önkormányzat, az együttes tagjai és vezetősége, a szülők és az 1998-ban alapított Vásárhelyi László Alapfokú Művészeti Iskola együttesen biztosítják mindezt a sikeres működéshez.

A tánc életforma. A táncosok nagyon sokat vannak együtt, szabadidejük jó részét a próbákon vagy a fellépéseken, esetleg külföldi utakon töltik, mindez mégis „csak” hobbi számukra, hiszen kevesen választják végül hivatásuknak is ezt a műfajt: a többség az élet más területein keresi és találja meg a számítását. Az együttes tagjai mindannyian hisznek a néptánc közösségépítő és személyiségformáló erejében, s ezt óriási előnynek tekintik egy olyan világban, melyben az emberek nagy része a tömegkultúra fogyasztójává vált, elvesztette identitását, és tömegemberként, sok

esetben magányosan él. A valahová tartozás, a megbecsülés érzésének fontosságát nem hangsúlyozhatjuk eléggé a mai világban, ezért volt, van és lesz mindig is létjogosultsága az amatőr művészeti mozgalomnak és csoportjainak.

1974-ben két néptánccsoport is megkezdte működését Nyíregyházán. Az egyik a Bessenyei György Tanárképző Főiskola Néptáncegyüttese, a másik pedig az Ipari Szövetkezetek (a továbbiakban KISZÖV) Nyírség Tánccsoportja volt **Balogh Gyuláné (Erzsike néni)** vezetésével. Az előbbi tagjai természetesen főiskolások voltak, ezért örökös problémát jelentett a vezetők illetve a tagok folyamatos cserélődése (a diploma megszerzése után az álláshiány miatt kénytelenek voltak elmenni a városból), mert ez gátja volt az állandó, színvonalas munkavégzésnek. A KISZÖV együttesében jórészt szövetkezeti dolgozók és középiskolás fiatalok táncoltak nagy lelkesedéssel, ám hiányos szakmai irányítással. 1978-ban mindkét csoport rátalált az alkalmas szakmai vezetőre **Huszárszki László** személyében, aki akkoriban végezte el Budapesten az 1. Táncháztanítói tanfolyamot. Egy-két év elteltével a főiskolai csoport már komoly eredményeket ért el a megyei bemutatókon és az országos egyetemi-főiskolai versenyeken, s a KISZÖV együttese is szépen szerepelt a helyi rendezvényeken. Lelkes és verejtékes időszak volt: képzetlen, legfeljebb sportos alapokkal rendelkező főiskolás társaságból kellett viszonylag rövid idő alatt eredményes, ütőképes együttest faragni! A további fejlődést szolgáló alapok lerakásáig jutottunk...!

Huszárszki László távozása után 1981 végén a debreceni **Kiss Ferenc** vette át a főiskolai együttes vezetését. Lelkes, szuggesztív irányítás, sok közös rendezvény és kissé túlméretezett célkitűzés jellemezte ezt az időszakot, melynek eredménye egy erős belső kohézióval rendelkező, de még nem elegendő szakmai felkészültséggel felvértezett társulat lett. Az együttműködés szakmai „végeredményének” az tekinthető, hogy a megcélzott ARANY III. minősítés helyett a csoport mindössze **EZÜST II. fokozatot ért el 1983-ban**, ami a vezető távozásához és – szerencsére – a tánckar fokozódó igényességéhez vezetett. Ezt követően **Balázs Gusztáv** vette át az együttes vezetését, aki szigorú és következetes munkájával sokat lendített a csoport szakmai előrehaladásán. Ő már korábban is dolgozott a csoportnál vendégkoreográfusként, legsikeresebb alkotásai, az **Oláhos és az Ecsedi táncok**, ma is zajos sikert aratnak a jubileumi műsorokon. Szintén ekkor kezdett dolgozni a főiskolai csoportnál **Dede Zoltán**, aki a Balettintézet elvégzése után került vissza Nyíregyházára...

Közben az 1981-ben már szétesőben lévő KISZÖV-együttes igen kis létszámmal, vezető nélkül működött. Ekkor (1982-ben) kérték föl e sorok íróját, hogy a Tiszavasváriban betöltött nevelőtanári állását fölhagyva térjen vissza Nyíregyházára, s vállalja el a KISZÖV Ifjúsági Házának igazgatói beosztását és az ottani Nyírség Tánccsoport vezetését. Így is történt, s ekkor egy ideig ismét párhuzamosan folyt a munka a két csoportban. Az 1981-82-es évadban egyébként mindkét csoport táncosai részt vettek az akkor alakuló új szintársulat, a Móricz Zsigmond Színház első darabjának, a Csongor és Tündének az előadásain, melyhez a koreográfiát az akkor még aktív Vásárhelyi László készítette...

Mint a szövetkezeti együttes vezetője továbbra is táncoltam a főiskolai együttesben, így pontosan érzékelhettem a párhuzamos működés szakmai és fenntartási korlátait. Ekkor merült föl a két táncos gárda egyesítésének a lehetősége, melyet a főiskola és a KISZÖV vezetése egyaránt elfogadott s erre 1983. január 1-jén végre sor is kerülhetett. A fúzió során létrejött – a régiót is kiválóan reprezentáló névvel – a ma ismert **Nyírség Táncgyűttes**. Az együttes fő fenntartója a KISZÖV lett, a főiskola pedig a viseleteket adta a fellépésekhez, autóbuzst és néha termet biztosított a táncosok számára. A működési feltételek így adottak voltak s ekkorra már kialakult egy olyan belső „mag”, amely teljes mértékben elkötelezte magát a néptánc és az együttes iránt és a továbbiakban nem engedte szétszéledni a tagokat...

A néptáncgyűttesek ebben az időszakban is különböző minősítő versenyeken adhattak számot szakmai munkájukról, ahol Arany I. II. III., Ezüst I. II. III. és Bronz minősítést érhetnek el. Nyíregyházán és a megyében ekkor mindössze egyetlen csoport rendelkezett magas minősítéssel: a Szabolcs-Volán Táncgyűttes kapott egyetlen alaklommal ARANY III. fokozatot...

Balázs Gusztáv, Dede Zoltán és a hatalmas munkabírású tánckar közös munkája alapján a már említett 1983. évi fiaskó után **1984-ben** az ismét megcélzott Arany III. fokozat helyett a Nyírség Táncgyűttes munkáját **Arany II-re** értékelték, mely óriási motivációt jelentett a táncosoknak: volt sikerélmény, érdemes volt továbbra is hasonló intenzitással dolgozni. A minősítő után **Dede Zoltán** vette át az együttes szakmai irányítását, de **Balázs Gusztáv** is még évekig dolgozott a társulatnál koreográfusként.

Ettől az évtől kezdve vált a csoport szakmailag a város és a megye legjobb táncgyűttesévé, ezt azonban szűkebb hazánkban – sajnos – még hosszú évekig nem tudták illetve nem akarták elismerni...

Az 1984. évben utazott egyébként a csoport az első „nyugati” külföldi útjára, Belgiumba. Az elkövetkezendő időben sikert sikerre halmoztak a „nyírségesek”. Szinte minden jelentősebb hazai fesztiválon elnyerték a fesztivál Nagydíját vagy Első Díját. Az ismeretlenségből „berobbantak” a **Szolnoki Országos Néptáncfesztiválon 1985-ben, (Balázs Gusztáv: Ecsedi táncok)** s mindjárt **Kiemelt Nívódíjjal!** Megkapták a **Kiváló Együttes kitüntetését**, majd **1987-ben** az **Arany I.** (a legmagasabb elérhető) **Minősítést**, többen szólótáncosi karriert építettek (**Aransarkantyús és Aranygyöngyös Táncosok**) vagy elnyerték a **Népművészet Ifjú Mestere** címet vagy mindkettőt! Az eredmények az együttest igazolták, hiszen országosan már mindent elértek, amit lehetett, a város és a megye azonban még mindig ismerte el megfelelően a nívós munkát és az önmagáért beszélő teljesítményt...

A fordulatot az **1988-as év** hozta meg, amikor **először nyert KI MIT TUD? - ot** (a Magyar Televízió országos, tehetségkutató versenye) a társulat **együttes**i illetve néhány tagja **szólista** kategóriában. A verseny jutalma egy egyiptomi utazás volt luxus körülmények között...

Ennél nagyobb elismerést és ajándékot, azt hiszem, egy amatőr együttes sem kívánhat magának. Innentől már a város is magáénak érezte a csoport sikereit, hiszen a Nyírség Táncgyűttes neve Nyíregyházával szorososan összefonódva vált ismertté az országban és a határokon túl is. (Persze azt sem feledhetjük, hogy a megye akkori vezetője a díjátadáskor a Szabolcs-Volán Táncgyűttes

vezetőjét kereste, minket pedig még arcról sem ismert... Ezért aztán az országos ismertségű, KI MIT TUD?-győztes társulat továbbra sem élvezte a megye támogatását!)

Közben 1987-ben újabb jelentős változás következett be a csoport életében. **Dede Zoltán** már korábban bejelentette, hogy a sikeres minősítő után távozik a csoport éléről, s ez így is történt. Ekkor vette át a társulat irányítását két olyan táncos, akik már ebben a csoportban nevelkedtek, itt tanultak táncolni s itt váltak szakmailag megbecsült oktatókká, koreográfusokká. 1987-től tehát **Szilágyi Zsolt művészeti vezető és Demarcsek György együttes vezető közösen** irányították a csoport tevékenységét egészen **1999-ig**.

Az együttes ebben a korszakában tulajdonképpen már mindent elért, amit csak ebben a műfajban lehetett, ám továbbra sem állt meg a siker útján. Mind a mai napig megpróbál töretlenül haladni az elődök által kijelölt úton, s igyekszik hű maradni ahhoz az irányvonalhoz, amit ma már sokan csak úgy emlegetnek: „nyírségizmus”.

A csoport vezetői mellett természetesen olyan táncos előadóművészek, alkotók és táncpedagógusok nevelkedtek ki az együttesben, akiknek tevékenysége országos szinten is meghatározóvá vált. Néhány név ezek közül, a teljesség igénye nélkül: **Antal István, Bistey Attila, Csurák Ildikó, Darai Dóra, Dániel Imre, Demarcsek Zsuzsa, Ignác Gabriella, Kácsor István, Papp Judit, Szabóné Antal Ilona, Szilágyiné Ujlaki Marianna, Spisák Krisztina, Teremi László...** és még hosszan folytathatnánk a sort a máig is aktív táncosok, oktatók sorával és még tovább azokéval, akik már leadták ugyan a csizmájukat, de máig is meghatározó élmény számukra az együttesben eltöltött néhány év!

1989-ben egyébként olyan sikert ért el a csoport, amelyet máig is emlegetnek a szakmai berkekben: **Balázs Gusztáv: Máriapócsi cigánybúcsú** c. koreográfiájával ismét megnyertük a **Szolnoki Országos Néptáncfesztivál legmagasabb Nívódíját** valamint **koreográfusi és szólista különdíjakat** illetve a helyi együttes elől még a **Közönségdíjat** is sikerült elhoznunk!

Hiába azonban a siker és a hírnév, a rendszerváltás alaposan megváltoztatta a működési lehetőségeket és feltételeket, s ezzel igen sok művészeti csoportot állított meglehetősen nagy kihívások elé. Megszűnt az állam eddigi támogatása, az ipari szövetkezetek kultúratámogató szerepe pillanatok alatt szertefoszlott, magukra maradtak a közösségek. Ugyanez történt a Nyírség Táncgyűttessel is.

A KISZÖV-nek már nem volt kötelessége és érdeke, hogy támogassa a csoportot, ezért 1990 végén először megszüntette az ifjúságház-vezetői állásomat, majd 1991 tavaszán az utcára rakta a táncgyűttest is. Tette ezt annak ellenére, hogy Nyíregyháza város vezetősége – immár elismerve az együttes eredményeit és tevékenységének hasznosságát – felajánlotta, hogy bérelni fogja a helyiséget a csoport számára. Az előljárók minden igyekezete ellenére az ország legsikeresebben működő amatőr néptáncgyűttese hosszú időre próbaterem nélkül maradt...

A táncosok nagyon méltatlannak érezték a helyzetet, hiszen úgy gondolták – jogosan –, hogy ők már letettek valamit az asztalra, közben egyik pillanatról a másikra még a létezésük is veszélybe került. Állandó terem híján hol a tanárképző főiskola „Zsebszínházában”, hol pedig a Jókai Iskola tornatermében voltak a próbák...

Eközben a gazdasági és politikai rendszerváltás maga után vonta a kulturális szféra átalakulását is, s a különböző művészeti csoportok szabadon dönthették el, hogy milyen működési formát találnak a legjobbnak céljaik megvalósítására. Az együttes úgy döntött, nonprofit civil szervezetként működik tovább, így **1990 szeptemberében megalakult a Nyírség Táncgyűttesület.**

Mivel az egyesületek tagjaik számára megfelelő keretet biztosítanak kedvteléseik gyakorlására, a kikapcsolódásra, a szellemi és fizikai megújulásra, sajátos érdekeik képviseletére, illetőleg szakmai, művészeti, tudományos és más közéleti tevékenységre, a Nyírség Táncgyűttes – más együttesekhez hasonlóan – ezt a működési formát találta a legalkalmasabbnak a működéséhez. Az együttes tehát 1990-től **Nyírség Táncgyűttesület** néven (a továbbiakban Egyesület) és önálló jogi személyként, az alapszabályában meghatározottak szerint működik. Az Egyesület célja és alapvető feladatai a következők:

1. A népi kultúra felemelése az őt megillető helyre, az egyetemes művészetek sorába.
2. A magyar és a nemzetiségi tánc és zenei hagyomány elsajátítása, megőrzése illetve hazai és határokon túli népszerűsítése.
3. Nyíregyháza város és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye közművelődési és idegenforgalmi feladatainak segítése.
4. A szatmári és nyírségi néptánc-hagyományok folyamatos színpadra állítása, szűkebb hazájuk népi kultúrájának gyűjtése, bemutatása.
5. A Nyírség Táncgyűttesen belüli művészeti nevelés, valamint új oktatógárda felkészítése és segítése.
6. A Nyírség Táncgyűtteshez tartozó pedagógusok, szülők, gyerekek segítségével olyan népművészetet kedvelő törzsközönség kialakítása, amely értő nézőként és az aktív táncosokat támogató közösségként is működik.

Az 1990-es év tehát azért jelentett újabb fordulatot a Nyírség Táncgyűttes életében, mert ettől kezdve új működési formában, egyesületként folytatta hagyományőrző és új értékeket teremtő tevékenységét.

...De térjünk vissza az állandó próbaterem nélküli időszakhoz. Nyakas és sokat próbált emberek gyülekezete nem adja fel, ha romlanak a körülmények! Mi sem tettük, s az eredmények ismét minket igazoltak. Ebben az időszakban ismét megnyertük az Országos Néptáncfesztivált Szolnokon (**Farkas Zoltán: Szilágysági táncok és Dede Zoltán: Tánc történet c. alkotásaival**), illetve 1993-ban újra megnyertük a televíziós **KI MIT TUD?** vetélkedőt, amelynek díja ezúttal egy ázsiai utazás volt: a győztesek **Thaiföldre** mehettek! Újabb álom valósult hát meg, s az utazás maga is álomszerű és felejthetetlen volt...

Ezek után, hosszas keresgélés, lobbizás, közbenjárás – és szelíd, városházi nyomásgyakorlás után – végre próbateremhez jutottunk a nyíregyházi Alvégesi Művelődési Házban. Ekkor már 1993-at írtunk! Évi rendszeres támogatásunk is megoldódni látszott a városi önkormányzat segítségével, amely nélkül a Nyírség Táncgyűttes ma már nem létezhetne. (Ez a támogatás máig egyébként mindössze két alkalommal „bicsaklott meg”: először 1996-ban, a „Bokros csomag” néven ismert megszorítások évében, másodsor 2009-ben, a 35 éves jubileum „tiszteletére”, de erről majd később! A Bokros csomag utáni években egyébként a támogatást sikerült visszaállítani az együttes teljesítményéhez képest még éppen elfogadható mértékre...) Most már nyugodtabb körülmények között dolgozhattunk tovább! Ekkoriban készültek **Szilágyi Zsolt** legsikerültebb koreográfiái: a **Játékok és táncok Érpatakról**, a **Vajdaszentiványi táncok**, az **Erdőháti táncok**, az **Ajaki leánytánc**, **karikázó és asszonycsárdás**, valamint **Demarcsek György: Felső-Tiszavidéki pásztorbotolója és Szilágyi-Demarcsek: Györgyfalvi táncok** c. közös alkotása.

1996-ban – a szokásos öt év helyett mindössze három év elteltével – újra **KI MIT TUD?-ot** rendezett a Magyar Televízió. A zsűrizés rejtelmei folytán ez alkalommal nem „közvetlenül”, hanem **közönségsvavazattal** sikerült ismét nyernünk, de ez talán még értékesebb győzelem. A jutalomút sem maradt el: ezúttal **Mexikóba** repült a társulat, amely újabb felejthetetlen élményt jelentett a táncosok számára...

A további, még eredményesebb működés reményében közben a Nyírség Táncgyűttes az 1997. évi CLVI. törvény hatályával közhasznú szervezet lett.

Az együttes korábbi sikertörténetéért leginkább felelős **Szilágyi Zsolt 1999 őszén távozott** a társulatot akkor már közösen irányító négyfős csapat éléről (**Spisák Krisztina, Kácsor István, Demarcsek György, Szilágyi Zsolt**). Munkáját a Művészeti Szakközépiskola Tánctagozatának vezetőjeként folytatta, aktív táncpedagógusként, alkotó koreográfusként. (Az együttműködés egyébként az alapfokú, középfokú és főiskolai oktatás keretében a mai napig megmaradt. **2002. augusztusában Szilágyi Zsolt, Demarcsek György és Demarcsek Zsuzsa** együtt állították színpadra a **Szegedi Szabadtéri Játékok** Dóm téri bemutatóján a **Bábeltorony c. táncjátékot**, melynek egyik főszereplője a Nyírség Táncgyűttes volt.)

Az együttes 1999-2005-ig a **Demarcsek György, Spisák Krisztina, Kácsor István** művészeti vezetői trió irányításával működik s az együttesvezetői feladatokat továbbra is e sorok írója látta el. A szintén az együttesben kinevelkedett vezető és alkotótársakkal az együttműködés az elmúlt években teljesedett ki: **2000-ben** ismét az országban legmagasabb pontszámmal lettünk **Kiválóan Minősült Együttes**, s ugyanezt a bravúrt ismételtük meg **2004-ben** is!

Közben **2001-ben megnyertük** az immár **Martin Györgyről** elnevezett **Országos Néptáncfesztivált**, **2003 őszén** pedig ismét elnyertük a **Kállai Kettős Néptáncfesztivál Nagydíját!** Az elődök munkájára építve a társulat ma már az eredeti táncanyagok hiteles színpadra állítása mellett olyan műveket is repertoárján tart, amelyek a magas szintű táncstudáson kívül az egyes területek szokásanyagának ismeretét valamint színházi ismereteket is feltételeznek. Ennek jegyében születtek a téli, majd a tavaszi ünnepkört feldolgozó színházi műsorok illetve a következő koreográfiák:

Orza Calin: Kalapos, Spisák Krisztina-Teremi László: Dörzsölő, Ignác Gabriella-Kácsor István: Köszönöm, hogy imádott, Kácsor István: Tízparancsolat, Demarcsek Zsuzsa-Demarcsek György: Átok.

A 2004-es esztendő jubileumi év volt a társulat történetében. Egész éves programsorozatot terveztünk, mely az Erkel Színházban kezdődött februárban, ahol Spisák Krisztina – Teremi László: „Dörzsölő” c. koreográfiáját mutattuk be, és a Bujtosi Csarnok kétezer főnyi közönsége előtt fejeződött be az **Időről időre** c. 30 éves jubileumi gálaműsorral... (Ezt a gálaműsort egyébként a Városi Önkormányzat mellett az akkori Megyei Közgyűlés is támogatta! Ez azért említésre méltó, mert sem előtte, sem pedig utána hasonló esetre nem volt példa!) ... S amikor kihunytak a fények, már tudtuk: újabb csodálatos időszak vár ránk...

Szerencsére a következő években is sikerült támogatásokat nyernünk a Nemzeti Kulturális Alap (NKA) pályázatain, s működésünket a Nemzeti Civil Alapprogram (NCA) is támogatja! A siker és elismerés a megváltozott viszonyok ellenére is tovább kísérte munkánkat a Nyírségben és az utánpótláscsoportokban egyaránt. **(Babszem Táncegyüttes, vezetői: Rajna Beatrix és Ugyan Attila, Margaréta Táncegyüttes, vezetői: Kácsor-Ignác Gabriella és Kácsor István). 2005-ben ismét a Néptáncantológiával (Erkel Színház) és a Táncfarsanggal (Móricz Zs. Színház) indult az év.**

(Az Erkel Színházban Kácsor István - Kácsor-Ignác Gabriella: „Köszönöm, hogy imádott” c. alkotását mutattuk be.) Ezután a művészeti iskolás gyerekek vettek részt nagy sikerrel az országos néptánc tanulmányi versenyen, majd táncos edzőtáborban kezdtük megalapozni új, színházi műsorunk táncanyagait Hajdúböszörményben. Nyáron Kácsor István elkészítette rendhagyó műsorát, melyben a táncos lányok Hengsperger Cecília különleges ruhakölteményeit mutatták be a Múzeumfaluban, **„A lélek horizontjai”** címmel, nem kis sikerrel! Ezután augusztusban szervezői stábunk vezetésével az **V. Nyírség Nemzetközi Néptáncfesztivált** bonyolította le a társulat, nem kis munkával, és még nagyobb közönségsikerrel! A fesztivál végén történt meg az a váltás, amely a Spisák Krisztina távozásával keletkezett női vezetői hiányt hivatott megoldani: a hamarosan anyai szerepet betöltő Krisztina után **Kácsor-Ignác Gabriellát**, a gyermekkorától a Margarétában és a Nyírségben nevelkedett Örökös Aranygyöngyös Táncost, a Népművészet Ifjú Mesterét kértem fel vezetői triónk női tagjának. Ezek után ősszel ismét elnyertük az immár országos jelentőségű **Kállai-Kettős Néptáncfesztivál Fődíját**, megszerveztük az első **NYÍRSÉGBÁL**-t és felléptünk Huszárszki László jubileumi műsorán.

A **2006. évet** ismét az **Erkel Színházban** kezdtük, ahol a Néptáncantológián Kácsor István: **„Madoccai táncok”** c. koreográfiáját táncoltuk. Ezután a következő évek alkotói, előadói, korszerű hagyományőrzői és újraalkotói munkáit előrevetítő és meghatározó előadás következett **„A ti unokáitok vagyunk”** címmel a Móricz Zsigmond Színházban, az immár hagyományos **Táncfarsang** keretében. Az előadás az emberi élet fordulóit ábrázolta a színház adta lehetőségek és a néptánc formanyelvének ötvözésével. A műsort Nyíregyházán még két alkalommal, év végén pedig Budapesten a Hagyományok Háza színpadán is bemutattuk.

Ebben az évben teljesítettünk még egy pécsi meghívást valamint bemutatkoztunk Budapesten a Művészetek Palotájában megrendezett **Kortárs Néptánc** esten is, ahol a Kácsor házaspár **„Köszönöm, hogy imádott”** c. alkotását, és a Demarcsek házaspár **„Átok”** c. művét mutattuk be! Nyáron a belgiumi Vosselaarba utaztunk: 1984 és 1992 után immár harmadszor vettünk részt a helyi, családi nemzetközi fesztiválon, ősszel pedig újra **Kiválóan Minősült Együttes** címet szereztünk a Néptáncosok Országos Bemutató Színpadán.

A **2007. év** ismét az **Erkel Színházban** indult, ahol a **Néptáncantológián** a **„Farkast vittünk, báránt hozunk”** c. koreográfiát mutattuk be, melynek szerzői Demarcsek Zsuzsa és Demarcsek György. Az ezután következő „hazai” Táncfarsangon a következő időszak legsikeresebb és leghumorosabb előadását mutattuk be **„Dalra, táncra, maskarára”** címmel. A társulat ezúttal a telet búcsúztatta és köszöntötte a tavaszt, éppúgy, ahogy elődeink tették farsangnak havában sok-sok évvel ezelőtt... A műsort az együttes vezetői koreografálták és állították színpadra, a szerkesztés **Kácsor István** munkáját dicséri, a felejthetetlen jelmezek pedig **Kácsor-Ignác Gabriellának** köszönhetőek. Számtalan, színházi szempontból is kiemelkedő alakítás jellemezte a produkciót, pl. **Dániel Imre** „Löködi Gyurkája”, **Éder Róbert** „jegyzője”, **Ugyan Attila** „vezére”, **Paragh Stefánia** „cigányasszonya” vagy **Kovács Zsuzsanna** „púpos vénasszonya”. A műsorban felhasználtuk egykori vezetőnk, Balázs Gusztáv korábbi cigány gyűjtésének jellegzetes dallamát, melynek címe: **„Jön az ótó, tütül Becsnek...”** és a farsangi alakoskodó hagyományból kialakuló népi színjátszás álesküvőjét valamint bőgőtemetését.... A siker frenetikus volt, olyannyira, hogy ezt a műsort 2007-ben még háromszor bemutattuk, s a 2008. évben pedig a Táncfarsangon az eddigi Kamaraszínházi bemutatók helyett a nagyszínpadon is eltáncolhattuk, eljátszhattuk!

2007-ben egyébként tavasszal még megszerveztük és lebonyolítottuk Nyíregyházán az **Országos Ifjúsági Néptáncfesztivált**, nyáron bronzérmeket nyertünk Törökországban a **Büyükcekecei Nemzetközi Néptáncfesztiválon**, majd itthon megszerveztük és lebonyolítottuk a **VI. Nyírség Nemzetközi Néptáncfesztivált**. Ezután októberben immár hagyományosan elnyertük a **Kállai Kettős Néptáncfesztivál Nagydíját** **„A ti unokáitok vagyunk”** c. műsor 30 perces változatával...

2008-ban a Táncfarsangon ismét a farsangi műsor aratott nagy sikert, majd a **Néptáncantológián** (ezúttal már a **Budapesti Operettszínházban**) Kácsor-Ignác Gabriella – Kácsor István: **„Belévetem magamat egy rózsának”** c. alkotását mutattuk be. Márciusban **„Oda menjünk, ahol kellünk, Ahol nekünk öröm lennünk”** címmel rendeztük meg a **Parno Graszt, a Bürkös Zenekar és a Nyírség Táncgyűttes** közös tavaszköszöntő mulatságát, majd a **Zalai Kamaratánc Fesztiválról** hoztunk el egy **Együttesi Nívódíjat**. Ezen a fesztiválon kísérletező kamaradarabokkal mutatkoztunk be: Kácsor István: **„Oázis”**; Demarcsek Zsuzsa – Demarcsek György: **„Hófehér paripán”**; Csurák Ildikó: **„Alef”**. Ez utóbbi alkotásért Csurák Ildikó **Koreográfusi Különdíjat** kapott. Több kisebb fellépés után nyáron a **svájci Martigny** nemzetközi néptáncfesztiváljára utazott a csoport. A szerény iskolai szállás sem tudta rányomni bélyegét a fesztivál jó hangulatára és varázslatos helyszínére, így első svájci utazásunk is szép élményekkel ért véget. Ősszel még két jelentős esemény várt ránk: október elején a **Duna Televízió** készítette el velünk **Martin György nyomában** c. sorozatának szabolcs-szatmári felvételeit, október végén pedig a **„Dalra, táncra, maskarára”** c. műsor rövidített változatával vettünk részt a következő minősítő fesztiválon. Az eredmény ezúttal sem maradt el: **az országban legmagasabb pontszámmal minősültünk**, s meghívták az előadást a következő **Kortárs Néptánc** bemutatóra...

2009 ismét jubileumi év: 35 évesek lettünk! Jubileumi programsorozatunk ezúttal 10 rendezvényből állt. Elsőként a **„Táncírók, táncírások”** c. műsorban mutattunk be koreográfiákat a Nyírség koreográfusainak alkotásaiból a Táncfarsangon. Ezután a **Néptáncantológia** következett a **Budapesti Operettszínházban**, ahol Ratkó Lujza – Kácsor-Ignác Gabriella: **„Komámasszony úgy, úgy, úgy”** c. alkotását adtuk elő. Áprilisban ismét megszerveztük és lebonyolítottuk az **Országos Ifjúsági Néptáncfesztivált** a VMK-ban, majd feszített tempójú próbaidőszak után júniusban bemutattuk a **„Víz, bor, vér”** c. legújabb színházi műsorunkat, melynek rendező koreográfusa **Kácsor István**, alkotótársai pedig **Kácsor-Ignác Gabriella, Babus Barbara, Éder Róbert és Demarcsek György voltak**. Karádi Zsolt a Nyíregyházi Naplóban így írt a műsorról: **„A Nyírség már a Ti unokáitok vagyunk című műsorával is bizonyította, hogy nagyobb ívű, összetett gondolatosságú előadás kivitelezésére is képes. Az új mű olyan rétegezett, mélyen emberi tartalmak közvetítésére vállalkozik, mint élet-halál-szerelm-önfeláldozás-hazaszeretet. A humort sem nélkülöző, totális hatásra törekvő táncszínházi premier művészi gazdagsága meggyőzően bizonyítja, hogy a Nyírség jó úton jár: a hatalmas közönségsiker visszaigazolta törekvései helyességét.”**

A talán az olvasó által is érzékelhető lendület és kitartás itt majdnem megtört! No, nem a szakmai muníció és a kitartó, magas színvonalú alkotói és előadói teljesítmény hiányzott, hanem az ezt lehetővé tevő támogatás fogyott el 1996 után immár másodszer! Történt mindez a jubileum évében, a szakmai és szervezői sikerek csúcán, az országos táncszakma egyik kiemelt együttesével...

A korábbiakból már tudjuk: **„Nyakas és sokat próbált emberek gyülekezete nem adja fel, ha romlanak a körülmények!”** Ezúttal sem tettük, s a kitartás ismét meghozta gyümölcsét!

A színházi műsorok mellett egy néptáncgyűttesnek szabadtéren is tudnia kell megmutatkozni. Június végén először a Múzeum előtti kövezeten táncoltuk el az országos akcióból remélhetőleg nemzetközivé fejlődő **I. Kárpát-medencei Tűzgrás Fesztivál** országosan egyidejű és közös koreográfiáját, majd néhány nappal később a Múzeumfaluban ugrottuk át a tüzet a **Szentivánéji Tűzgrás** alkalmából. Némi szünet és lázas szervezőmunka után a **VII. Nyírség Nemzetközi Néptáncfesztivál** lebonyolítása következett, melyet egyébként a fesztiválokat minősítő szakmai szervezet az óriási közönség, a kitűnő színvonalú együttesek és a vendégszerető ellátás miatt **JÓ MINŐSÍTÉSŰ FOLKLÓRFESZTIVÁL** címmel ajándékozott meg! A sok álmatlan éjszaka után kevés pihenés következett, hiszen közeledett a következő **Kállai Kettős Néptáncfesztivál** időpontja. Az újabb feszített próbaidőszak után a siker itt sem maradt el: a **„Víz, bor, vér”** c. műsor rövidített változatával ismét – 2003, 2005 és 2007 után immár hagyományosan – negyedszer is elnyertük a **Fesztiváldíjat!** Pihenésre ismét kevés idő maradt, hiszen máris elkezdődtek a próbák a jubileumi műsorra és közben készültünk a **Kortárs Néptánc** bemutatóra, amelyre november elején került sor a **Művészetek Palotájában** a **„Dalra, táncra, maskarára”** c. műsorral.

A jubileumi műsort ezúttal **„A ti unokáitok vagyunk”** c. előadás alapján terveztük meg, természetesen úgy, hogy a lelkesen próbáló **„régí táncosok”** is eltáncolhassák a számukra kedves, régi, nagyszerű alkotásokat, de részt vehessenek az utóbbi évek színházi műsorainak koreográfiáiban is! A hosszú, de örömteli és látványos műsort **november 28-án** mutattuk be hagyományos helyszínünkön, a **Bujtosi Szabadidő Csarnokban**, közel kétezer néző előtt...

Egy ilyen összefoglaló, életutakat és táncos pályafutásokat is lezáró jubileumi gála mindig megrendítő és elgondolkodtató, ugyanakkor vidám és lelkesítő: bizonyos dolgokat már nem lehet a régi módon csinálni, szükséges a hagyomány alapos megismerése után a feldolgozás, a korszerű színpadra állítás, ugyanakkor ott vannak a gyerekek, a fiatal táncosok, a legrégebb táncok eredeti frissességére még csak most rácsodálkozók, a tanulni, fejlődni akarók.

Ennek a kettősségnek a megőrzése, a benne rejlő ellentmondások feloldása, az **eredetiség és sokszínűség** további működtetése lesz hát a következő évek feladata, melynek megvalósítása az unokák, az apák és a nagyapák szent kötelessége! Erről és a Nyírsegről szól a jubileumi gála műsorfüzetének néhány gondolata, amellyel az együttes történetének írását a következő 5 évre felfüggesztem:

35 éves a Nyírség Táncegyüttes

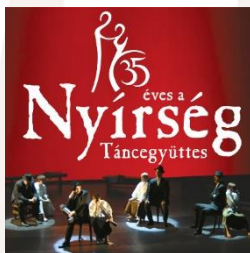
....de micsoda 35 év van mögöttünk: 4.000 próba, 1.000 fellépés, 70 fesztivál itthon és külföldön, 20 fesztivál győzelem, 3 KI MIT TUD?-győzelem, 30 külföldi vendégszereplés, 25 bemutatkozás a Néptáncantológián, 24 Aranysarkantyú, 30 Aranygyöngy, 5 Kiváló Minősítés, 7 Nyírség Nemzetközi Néptáncfesztivál, 40 táncpedagógus, több ezer tanítvány, 10 vezető: **Balogh Gyuláné, Huszárszki László, Kiss Ferenc, Balázs Gusztáv, Dede Zoltán, Szilágyi Zsolt, Spisák Krisztina, Kácsor-Ignác Gabriella, Kácsor István, Demarcsek György**, számtalan díj, elismerés, kitüntetés; házasságok és válások, élmények és keserőségek, ezernyi könnycsepp és több tízezernyi izzadságcsepp, csalódások, várakozások, nehézségek, öröm és bánat, sikerek és kudarcok, váratlan távozások, kiteljesedő táncos, oktatói és alkotói életpályák, mellőzöttség és támogatottság, a főiskolai Zsebszínház csonthártyaszaggató keménysége, a KISZÖV Klub évtizedes otthonossága, a rendszerváltás próbateremi hiányos évei, a Jókai Iskola tornaterme, majd napjainkig az Alvégesi Művház táncműhely-szerepe; tv-műsorok, országos továbbképzések, országos rendezvények, városi műsorok, Dóm-téri Babeltorony, külföldi tanítások, színházi sikerdarabok, tánccházak, tanfolyamok, utánpótlás-nevelés, iskolaalapítások, jubileumi gálaműsorok, önálló, színházi bemutatók: **Körforgásban, Időről-időre, A ti unokáitok vagyunk, Dalra, táncra, maskarára, Víz, bor, vér...**

.... és most újra kigyúlnak a fények a csarnokban, ismét felcsendülnek kedvenc zenéink, eltáncoljuk a szívünknek kedves régi és új táncokat, találkozunk a táncos életformát soha el nem feledő barátainkkal, felelevenítjük a régi csinyeket és elmeséljük a mostaniakat, felidézzük a tánclépéseket és a régi számok bájos esetlenségeit. Ismét elgondolkodtatjuk és szórakoztatjuk, megríkatjuk és megnevettetjük a számunkra oly kedves nyíregyházi közönséget. S amikor az előadás végén sötétbe borul a színpad, érezze mind, ki eljött, a színpadon rezgő csöndben:

„A TI UNOKÁITOK VAGYUNK”

Nyíregyháza, 2010. január 10.

Demarcsek György

2. rész

Változások – váltások – válságok – eredmények 2010-2017

„...az együttes történetének írását a következő 5 évre felfüggesztem” – írtam 2010 januárjában, s akkor még nem gondoltam, hogy ebből az 5 évből bizony 8 év lesz, mégis így történt. Hogy miért, az talán kiderül a 2010-2018 közötti események most következő leírásából!

2010-ben a régi lendülettel folytatódott a munka és ismét jöttek az eredmények:

- Kácsor István két különleges koreográfiájával ismét bemutatkoztunk a **Néptáncantológián az Operettszínházban**
- március 15-én 2 ünnepi díszelőadást is tartottunk a színházban a megye felkérésére („Víz, bor, vér...”)
- nyáron külföldi vendégszereplésen vettünk részt a **szlovákiai Szepsiben**
- az év végén ismét elnyertük a **Kiválóan Minősült Együttes** címet és
- Budapesten a Művészetek Palotájában átvehettük az **Országos PRIMA DÍJAT!**

A megélhetési gondok fokozódása és a továbbtanulás miatt elvándorló táncosok hiánya már ekkor kezdett gondokat okozni az együttes életében, de nagy erőfeszítéssel még sikerült megőrizni az elért, kimagasló művészi színvonalat.

A 2011. évi sikersorozat is ezt bizonyítja, amikor a rendkívüli mértékben lecsökkent városi támogatás illetve az ennek teljes hiánya miatt elmaradó 8. Nyírség Nemzetközi Néptáncfesztivál által okozott bizonytalanság ellenére:

- újra bemutatkozhattunk a **Néptáncantológián**
- műsort adhattunk **Budapesten a Nemzeti Táncszínházban**
- közös műsort rendezhettünk Nyíregyházán, az aug. 20-i állami ünnepen a **Szabadtéri Színpadon** a város többi együttesével
- **Beregszászra** is ellátogathattunk egy kamaraműsor erejéig!

A nagymértékű „elvándorlás” szeptembertől erősen hátráltatta a komoly együttes munkát, már a Kállai Kettős Néptáncfesztiválon sem tudtunk bemutatkozni, így szükségessé vált az ifjúsági táncosok (Margaréta Táncsoport) beépítése a nagy együttesbe, s ezzel együtt a Legenda c. hajdúnánási színjátékos produkcióban való közreműködés, együttműködésben a Naná Színházzal!

2012-ben a táncos álomjátékot a színházban a Táncfarsangon is bemutattuk (mérsékelt sikerrel), de ebben az évben – 1985 óta első alkalommal – a Néptáncantológián már nem tudtunk részt venni...!

- márciusban azért bemutatkozhattunk a **Táncháztalálkozó Martin Gála** műsorában a nagyecsediekkal közös cigánytáncunkkal
- májusban Erdélyben is táncolhattunk a **Mérai Falunapon**
- júniusban bemutattuk új műsorunkat a színházban, „Csak homok és titok” címmel (rendezte: Kácsor István)
- az egész éves megfeszített munka ismét meghozta gyümölcsét: novemberben sokadszor is elnyertük a **Kiválóan Minősült Együttes** címet!

2013-ban ismét eljutottunk a Néptáncantológiára, majd

- júniusban a törökországi **Büyükcekece** városban vendégszerepeltünk egy **világfesztiválon**, ahonnan **Ezüstéremmel** tértünk haza
- szeptemberben bejutottunk a **Fölszállott a páva** televíziós vetélkedőbe
- októberben ismét elnyertük a **Kállai Kettős Néptáncfesztivál Fesztiváldíját**
- decemberben pedig Karácsonyi Műsort adtunk a Kossuth téren!

A 2014. év ismét jubileumi év volt: 40 éves lett a Nyírség Táncgyűttes!

- februárban **műsort** adtunk a **Hotel Corinthiában Budapesten** a Köztársasági Elnök fogadásán, ahol a török elnököt fogadták
- márciusban pedig ismét felléptünk az **Operettszínházban a Néptáncantológián**
- majd a **Főlszállott a páva elődöntőjén a Magyar Televízióban** (Kácsor István: Tallózunk mezején régen volt időknek)
- innen a zsűrielnök szavazatával sikerült bejutnunk az **áprilisi középdöntőbe**, ahonnan azonban már nem sikerült tovább jutnunk a döntőbe! (Demarcsek György: Nádásmenti hangulatok); egy ideig bíztunk még a közönségszavazatokban, de a továbbjutás így sem sikerült...

A nem várt kudarc és az okok elemzése után persze számtalan, új feladat következett:

- nyáron pl. **Zilahra utaztunk**, ahol egy nemzetközi néptáncfesztiválon vendégszerepelhettünk
- majd utána elkezdtük a próbákat a 40 éves jubileumi gálaműsorra
- „**Tallózunk mezején régen volt időknek...**” jubileumi gála: 2014. november 29-én a Bujtosi Szabadidő Csarnokban

A régi táncosokkal való találkozás, a korábbi élmények, sikerek, történetek és legendák felelevenítése mindig nagyon érdekes és izgalmas, a próbák pedig bár fárasztó munkával telnek, mégis jóleső érzéssel töltik el a résztvevőket! Ez alkalommal a régiek, az ő gyerekeik és tanítványaink számára egy új produkció is készült szilágysági táncanyagból (koreográfus: Szilágyi Zsolt), amely hatalmas sikert aratott mind a táncosok, mind pedig a közönség körében! A jubileumi gálán, a Bujtosi Szabadidő Csarnokban a kétezer fős közönség csodálatos tapsal és üdvörléssel fejezte ki tetszését és ismerte el a számtalan táncos- és alkotói teljesítményt!

Ezen a műsoron e sorok írója is befejezte 36 évig tartó színpadi táncosi pályafutását, amelyet a polgármester Bencs László Emléklappal, a táncosok pedig egy csodálatos cifraszűrrel és egy ennél is többet jelentő közös énekkel köszöntek meg Kallós Zoltán legkedvesebb dalai közül (*Fordulj kedves lovam napszentület felé, úgyse jövünk többet, soha visszafelé...*)

A 2015. év ismét nem maradt élmények és meglepetések nélkül:

- januárban e sorok írója a 36 éves táncos pályafutása eredményeként a Magyar Kultúra Napján állami kitüntetést kapott: **Csokonai Vitéz Mihály Alkotói díjat**
- az együttes pedig ezúttal az **Országos Lions Bálon az Intercontinental Hotelben** mutatkozhatott be hatalmas sikerrel
- februárban ismét a **Néptáncantológia** következett az **Operettszínházban**
- májusban a **Városnapon** adtunk műsort a Kossuth téren
- júliusban pedig az **Oktatási Hivatal országos konferenciáján** arattunk nagy sikert **Sonkádon**

Közben elkezdődött a felkészülés a Kállai Kettős Néptáncfesztiválra, melyet azonban egy nem várt esemény befolyásolt: **szeptember 3-án a művészeti vezető társak – Kácsor István és Kácsor-Ignác Gabriella – váratlanul lemondtak az együttesben betöltött pozíciójukról és kiléptek a társulattól!** A meglehetősen váratlan és előkészítetlen lépés jó két héttel vetette vissza a felkészülést a fesztiválra, amely így nem lehetett teljes és a megszokott színvonalú! Előzőleg több táncos is távozott a nyár folyamán, majd még öten a lemondás bejelentésekor!

Az augusztusi táborban már újonnan felkerülő fiatal táncosok – a Lókötő Táncgyűttes táncosai (vezetőjük Grexáné Nagy Enikő és Ugyan Attila) –, szeptemberben egy teljesen szokatlan és furcsa helyzetben találták magukat!

Az új vezetői trió a következőképpen állt fel:

- tánckarvezetők: Éder Róbert és Bohács Gitta
- együttes- és művészeti vezető: Demarcsek György

A fesztivált – hagyományos résztvevőként – nem mondtuk le, de a viharos gyorsasággal összeállított új műsorral és új csapattal ezúttal „csak” egy **Különdíjat** sikerült elérni a **Kállai Kettős Néptáncfesztiválon!** A feladatok elosztása és a munka újratervezése után nyugodt, következetes és céltudatos próbák során a következő hónapokban sikerült beépíteni az újoncokat a jelentősen megfiatalodott társulatba, amely a 2016. év elejére ismét nagy tervekkel és reményekkel folytatta a megújult, közös munkát!

Annyit itt is el kell mondanunk, hogy bár élveztük a város erkölcsi támogatását, az anyagi támogatás még mindig nem volt elegendő az együttes ilyen színvonalú működtetéséhez. A táncos azonban szívós fajta, a néptáncos különösen az, s 36 éves táncosi, benne 30 éves vezetői tapasztalattal pedig még inkább...

2016-ban is haladtunk hát tovább, előre:

- ismét eljutottunk a **Néptáncantológiára**
- műsort adtunk a **Táncfarsangon** a **Móricz Zsigmond Színházban**
- májusban bemutkoztunk a **VLAMI-NYÍRSÉG Gálán a VMKK-ban**, ahol kiterjesztettük az utánpótláscsoport-lehetőséget a VLAMI összes tánc csoportjára
- júniusban kétszer is bemutathattuk új műsorunkat „**Pirkadat, nagyharang, alkonyat**” címmel az Alvégesi Kamaraszínházban (szerkesztette: Éder Róbert)
- nyáron az újabb csapatépítés szempontjából is kitűnő **lengyelországi, Oleckói Nemzetközi Fesztiválon** vettünk részt
- az őszi folyamán komoly szakmai és anyagi ráfordítással készültünk fel az őszi minősítésre, melyre november 13-án került sor **Debrecenben**, ahol az eredmény ismét magáért beszélt: újra **Kiválóan Minősült Együttes** címet szerzett a Nyírség
- a komoly szakmai siker mellett 2016 őszién még részt vehettünk az **'56 Egy nép kiáltott c.** nagyszabású táncjátékban is, amelyben a **Duna Művészegyüttes és az Állami Népi Együttes hivatásos táncosaival együttműködve** sikerült felejthetetlen percekot szerezni a nyíregyházi és a mátészalkai közönségnek...
- decemberben újabb két alkalommal mutattuk be a „**Pirkadat, nagyharang, alkonyat**” c. műsort az Alvégesi Kamaraszínházban

A 2017. év a korábbiakhoz hasonlóan sok-sok élménnyel gazdagította a táncosokat és a közönséget is!

- januárban Békéscsabán, a 23. Országos Szólótáncfesztiválon két fiatal táncosunk nyert **Aranygyöngyös** illetve **Aransarkantyús Táncos** címet (**Szűcs Nóra és Demarcsek Dániel**)
- februárban 30 éves újraraházadási ceremónián és **Gyöngylakodalomban** vett részt a társulat és még 200 vendég (**Demarcsek Zsuzsa és Demarcsek György**)
- február végén ismét a **Néptáncantológián** mutatkozhattunk be az **Operettszínházban** a **Nádasmenti hangulatok** c. koreográfiával (**koreográfus: Demarcsek György**), és a Lóköti Táncgyűttes is bemutatta Bodroghközi táncait az Ifjúsági Néptáncantológián (**alkotók: Grexáné Nagy Enikő és Ugyan Attila**)
- áprilisban húsvéti műsort mutattunk be a **Múzeumfaluban**, majd
- nemzeti értéként mutatkozhattunk be a **Nyíregyházi Értéktár „Értékes esték”** c. programjában
- lányaink sikerrel vettek részt a **nyíregyházi Országos Tanulmányi Versenyen**
- élménydús szereplés várt ránk a **Táncháztalálkozó Martin Gála** műsorában (kalotaszegi táncok), gyermektáncosainkra pedig az **Aprók Báljában**

- májusban *Tápiószelén* mutattuk be a „*Pirkadat, nagyharang, alkonyat*” c. műsort, majd
- az „*Apraja-nagyja*” **VLAMI-NYÍRSÉG Gálán** való szereplés következett
- júniusban *Eperjesen (Szlovákiában)* öregbítettük Nyíregyháza hírnevét, majd
- a *Fölszállott a páva* válogatója következett Hajdúböszörményben, valamint
- a *Szentivánéji Tűzgrás* a *Múzeumfaluban*
- a hónap eseményeit az *Oktatási Hivatal Mesterpedagógusok Országos Konferenciáján* való műsorral zártuk, *Sonkád*on
- júliusban a nyári szünet után egy tánc táborban töltődött fel újra a társulat szakmai és közösségi élményekkel: *Nyírség Tábor* – felkészülés a külföldi vendégszereplésre és új táncanyagok tanulása
- vendégszereplés *Matelicában (Olaszország)*, aug. 4-ig
- augusztusban *Fehérgyarmaton* adott műsort a társulat a *Gyarmati Vigasságokon*, majd
- hosszas előkészületek és 8 kihagyott év után ismét megszervezhettük és lebonyolíthattuk az immár **8. NYÍRSÉG NEMZETKÖZI NÉPTÁNCFESZTIVÁLT**

A közönség, a város lakói és táncos társadalma 2009-ben láthatta utoljára a nemzetek sokszínű kavalkádját Nyíregyháza főterén és színpadjain, mert a többszöri próbálkozás és a nyertes pályázatok ellenére **2017-ig nem rendezhettük meg a szokásos, egyik évben Cantemus, másik évben Nyírség Fesztivál rendben!** A Cantemus Kórusfesztivál megmaradt és a szokásos, rendkívül színvonalas módon lehetett jelen és fejlődhetett tovább két évenként, a nemzetközi néptáncfesztivált azonban hosszú időre nélkülöznie kellett az egyébként folklórkedvelő nyíregyházi közönségnek...

„A néptáncos azonban szívós fajta, ennyi év táncos, előadói, alkotói és szervezői tapasztalattal pedig különösen az”: a fesztivál nélkül eltelt, szakmai és közösségi sikerekben egyáltalán nem szűkölködő 8 évben végig bíztunk benne, hogy: „Lesz még Budán kutyavásár”, azaz Nyíregyházán fesztivál, s lett is! A város ismét mellénk állt, a szervezői csapat újra összeállt (Bán Annamária, Ugyan Attila és Demarcsek György), a fiatal nyírséges táncosok alig várták az utazás nélkül is felejthetetlen, hazai fesztivált, s a város többi táncegyüttese is példás összefogással vett részt a szervezésben és a gördülékeny lebonyolításban! A város vezetői is belátták, hogy egy ilyen fesztivál sem „ördögtől való” esemény – két évenként a város egyik legnagyobb, leglátogatottabb kulturális rendezvénye –, s már a fesztivál után kifejezték abbéli szándékukat, hogy 2019-ben ismét legyen nemzetközi néptáncfesztivál Nyíregyházán! Úgy legyen!

- a fesztivál után, szeptemberben a *Mérai Cifra Táncegyüttes 10 éves*, jubileumi rendezvényére utaztunk a *kalotaszegi Méréba*
- októberben egy igazi, külföldi turnén vettünk részt: négy ország négy városában léptünk fel négy egymást követő estén, profi társulatokat is megszégyenítő szervezettséggel, fegyelmezettséggel és teherbírással; *Lengyelország, Litvánia, Lettország és Észtország (Sanok, Kaunas, Riga, Tallinn)* csodálatos tájain vezetett az út, kiváló emberek szervezték a turnét és a táncosok és zenészek (*Szikes Zenekar*) hozzáállása is példás volt
- novemberben rövid pihenés és gyors szervezés után a **XVI. Országos Ifjúsági Néptáncfesztivált** bonyolítottuk le Nyíregyházán, majd
- december elején a *Fölszállott a páva* televíziós folklórvetélkedő elődöntőjében vettünk részt Budapesten a Duna Televízióban *Éder Róbert és Bohács Gitta: Táncok Felsőerekről c. koreográfiájával*
- a továbbjutás után december közepén a „*Körös-körül aranycipke*” c. nagyszabású gálaműsorban vettünk részt a *VLAMI csoportjaival, a Mérai Cifra Táncegyüttessel, a NYUNYIC-kal és a Szikes Zenekarral* együtt a korábbi Bujtosi Szabadidő Csarnokban, amely időközben Continentál Arénává avanszált...

- Karácsony előtt a **Fölszállott a páva középöntőjében** mutattuk be **Demarcsek György és Bohács Gitta alkotását Szatmári táncok címmel**

A továbbjutás a döntőbe – a három határon túli versenytárs mellett – ezúttal sem sikerült! A majdnem borítékolható eredmény szerencsére most sem csüggesztette el a társulatot és a vezetőket, de a közönségzavazatok nagy számának elmaradása és az ebből következő „kiesés” azért kicsit rosszul esett! A döntőben így is képviselhettük a nyíregyházi táncosokat: **december 29-én, az élő adásban a Nyírség vezetői triója 1 millió forintos Együttesi Különdíjat** vehetett át a Nemzetstratégiai Kutatóintézet felajánlásában...

Az együttes történetének folytatásos írását ezen a ponton ismét felfüggesztem. A 2018. évről és az azt követő, jubileumi, 2019. esztendőről 2020 elején fogom megírni a következő, összefoglaló beszámolót! Bizonyára lesz miről írnom akkor is, hiszen sok változás, sok műsor és sok rendezvény jellemzi majd ezt az időszakot is, melynek jelmondata a sok-sok változás ellenére is változatlan:

„Eredetiség és sokszínűség, Nyírség”

Nyíregyháza, 2018. szeptember 20.

Demarcsek György